

Formannen har ordet:

Nok en seilsesong er i gang. Hovdan Skagen Race ble gjennomført med friske forhold over fra svenskekysten til Skagen. Årets regatta hadde noe færre deltakere enn i fjor grunnet tidlig Kristihimmelfart i år. Vi satser derfor på at Hollænderseilasen atter en gang blir årets nest største seilbegivenhet etter Færderseilasen.

Vårt medlem Claus Landmark brakk roret på hjemturen fra Skagen til Grebbestad, men takket være godt sjømannskap forløp episoden uten skade på båt og mannskap. Likevel tror jeg man erfarte at lette båter med finnekjøl uten ror er meget vanskelig å kontrollere i stor sjø.. de spinner rundt sin egen akse uansett forsøk på trim med seilene. Selv under slep med diverse bildekk hengende akter og motoren på full revers gjorde båten flere vendinger på nesten 180 grader. På den første røk heldigvis sleperen, hadde ikke det vært tilfelle kunne i verste fall både rigg og personer havnet på sjøen.

Claus, som er en av våre mest erfarne hauseilere, uttrykker selv at han fikk en ordentlig lærepenge. Han skal aldri mer seile uten et skikkelig drivanker og er i disse dager i ferd med å lage en permanent løsning til reserveror selv om dette betyr ekstra vekt. Han seilte sin Benetau 40,7 hvor det av en produksjon på over 800 båter tidligere kun har vært ett rorhavari. Årsaken til rorbruddet kjenner man ikke, men mest sannsynlig har man seilt på noe mykt som brakk rorstammen i

karbon tvert av. Jeg håper denne episoden oppfordrer alle til å gjennomgå sine respektive nødrorsystemer.

Vår værbrief dagen før Hovdan Skagen samlet over 100 personer, dette er en flott markedsføringsform for NHK og det resulterte også i flere medlemsøknader. I år stemte ikke værprognosene like godt som i fjor, men vi får satse på at neste års arrangement også vil trekke mange deltakere.

Short-handed seiling er i skuddet. Selva double-handed som går fra Bergen til Stavanger og tilbake er Vestlandets svar på suksessen Watski Twostar som går i Skagerak. Denne form for seiling setter store krav til sjømannskap og utholdenhet i tillegg til seiltrim og taktiske avgjørelser. Vårt medlem Gunnar Myhre (mannen til x-styremedlem Tove) vant twostar over-all i fjor. Han har som kjent tilbakelagt utallige nautiske mil om bord i Embla og denne form for seiling favoriserer seilere som har tilbakelagt lange distanser på havet. Vi ønsker alle deltakende medlemmer lykke til i sommerens regattaer!

Vi har nettopp sjekket samtlige av våre bøyer og flere er borte. Paul har imidlertid nå gjort avtale med lokale dykkere som kan skifte og vedlikeholde til en meget rimelig penge. Bøyene er en av våre vesentlige medlemsfordeler og vil bli prioritert. Vi satser i løpet av våren på å legge ut en ny bøye på Lyngør.

Som mange er kjent med etter bl.a. flott artikkel i Seilas fylte vårt medlem Carl Emil nylig 80 år. Han bærer fremdeles Hauseilerklubbens hederstegn på en måte de fleste 60 åringer ville misunt ham! Vi gratulerer og ønsker ham og våre medlemmer fortsatt frisk seilas!

Øivinn Brudevoll

Refleksjoner om sikkerhet

Da vi fortalte familie og venner at vi ville legge ut på de syv hav, fikk vi mange engstelige tilbakemeldinger. Vi forsikret alle om at vi hadde bra med sikkerhetsutstyr om bord og at det ikke var noen grunn til å engste seg. Etter en rundtur til Karibien, og nå halvveis rundt jorden har vi lært at sikkerhetsutstyr er vel og bra, men det kommer an på en selv hvordan man takler vanskelige situasjoner. La oss se på noen typer sikkerhetsutstyr og hvor effektive de kan være i en krisesituasjon.

KORTBØLGERADIO — for oss i utgangspunktet ikke tenkt for sikkerhet, men for hygge. Det å kunne slå av en prat med andre seilere underveis, eller endog ringe hjem, hørtes forlokkende ut. Første gangen vi så hvilket effektivt sikkerhetsmiddel kortbølgeradien er, var på vei fra Galapagos til Marquesas, ca. 3000 nm. Vi var 14 båter som skulle krysse samtidig og vi bestemte oss for å ha et radionett. Det ble avtalt frekvenser og tidspunkter, og alle skulle melde inn sin posisjon, vær og sjøforhold to ganger i døgnet. Raskt ble det to grupper etter båt fart og lytteforhold. Da et vant røk på mesanmasten til en av båtene i vår gruppe, var vi de som var nærmest og la oss på kurs mot dem. Etter et døgn var vi i VHF avstand og raskt i synsavstand som vi beholdt resten av turen. Skipperen hadde selvsagt sikret masten så godt som mulig, men det var en trygghet å ha oss i nærheten.

På denne tiden hadde vi allerede hatt et skandinavisk nett gående. Det var den svenske båten Stressless som var nettkontrolleren og vi var på nettet to ganger i døgnet og fikk nytt om andre. Vi fulgte alle spent med på overfarten til den danske Kuta og etter hvert Stressless og Xora som var foran oss i løypa. Den gang var vi ikke så flinke til å følge opp nettet, og vi fikk berettiget kritikk for ikke ha meldt fra at vi var vel framme etter at nettet hadde fulgt oss på en havstrekning. Etter hvert oppdaget vi den tryggheten det var å melde fra sin posisjon to

ganger i døgnet. Sikkerhet: noen følger deg og har din daglige posisjon og WP. Hvis du plutselig ikke svarer vil det bli meldt, og nettet har noen posisjoner å gå ut fra.

EPIRB — for oss en selvfølge å ha om bord. Hvis ulykken er ute er det «bare» å løse ut EPIRBen som igjen vil gi redningsentralen i Norge din posisjon og identitet, og redningsarbeidet er i gang. Jeg husker godt første gangen vi skulle krysse Atlanteren, og vi skulle være med på ARC — Atlantic Race for Cruisers i 1997. Før start var det mange forskjellige kurs og blant annet foredrag av en som hadde blitt truffet av en hval, båten sank og han og fruen måtte gå i redningsflåten. Der ble de i 50 dramatiske døgn. Han stod på scenen og gråt når han fortalte om skip som passerte uten å se flåten, eller nødrakettene, eller fargeskyene. Det første skipet kom allerede etter to dager og den var så nær at han kunne lese navnet på båten — den var norsk. Det er erfaringene til mange skipbrudne at de ikke blir oppdaget av passerende skip.

«Jeg seiler aldri mer uten EPIRB», sa han. Hvor effektiv en EPIRB er, fikk vi svar på da Tico Tico fra Danmark gikk ned på Duff Reef, Fiji. Vi var alle på Tonga i regnværet, Tico Tico, Stressless, Xora, Nordlys og Embla. Vi hadde en hyggelig samling på Embla før flere skulle hver sin vei. Tico Tico skulle vestover til Fiji, Nordlys nordover til Salomonøyene, Embla sydover til Nukualofa. Været for oss sydover var heller elendig, kuling og grov sjø, så da vi kom fram og fikk beskjed om at EPIRBen til Tico Tico var løst ut, ble vi virkelig engstelige. Vi hadde hatt kontakt med Tico Tico dagen før. Det var Stressless som hadde fulgt dem med posisjoner og WP. Stressless sendte umiddelbart beskjed til redningsentralen i Danmark om Tico Tico's posisjoner siste dager før forliset og sannsynlig havaristed. Danmark formidlet opplysningene videre til Fiji. Andre døgnet fikk vi vite at EPIRBen var funnet, men ingen båt eller folk. Tico Tico gikk på Duff Reef og rev av kjølen og sank på grunt vann. Redningsflåten

ble bunnet til vraket — men EPIRBen slet seg og drev av).

I havnen i Nukualofa lå et australsk krigsskip som nå gikk ut, og vi håpet at det var for å lete. Etter posisjonene, WP'et og vindretningen var vi alle sikre på at de måtte ha truffet Duff Reef. Kommunikasjon er vanskelig og letingen foregikk av en eller annen grunn helt andre steder. Tredje døgnet ble de funnet - helt tilfeldig.

Skipperen på Tico Tico så et skip i horisonten og sendte mayday ved hjelp av sin vanntette bærbare VHF. Han fikk svar og de ble plukket opp av det australske skipet som nå var på vei til Hawaii. Australierne hadde lett i 12 timer og nå gitt opp. Det er oss senere fortalt at det ble sendt ut to båter fra Fiji for å lete, men ingen gikk til Duff Reef. I dette tilfellet hadde EPIRBen løsnet fra redningsflåten og det ble registrert at den var i drift, og posisjonene kunne følges. En EPIRB er et unikt hjelpemiddel i et søk etter skipbrudne, men det går kanskje ikke alltid så raskt som den forulykkede tenker seg. Er ulykken ute, enten man blir ved båten eller må gå i flåten, bør man alltid være forberedt på at det kan ta tid før hjelpen kommer.

REDNINGSFLÅTE — et absolutt MUST på havet etter vår mening. Den er dyr å anskaffe og dyr å holde i riktig kontrollert stand, men kan være spørsmål om liv eller død. Type redningsflåte vil vi ikke komme inn på her, men ofte inneholder den ikke det nødvendige man trenger for et lengre opphold. Det er derfor viktig at man alltid har en rescuebag klar når man skal krysse en havstrekning.

Vi er i skrivende stund på vei fra Fiji til Vanuatu, pos. 17.25S, 175.19Ø, lett SØ vind og har satt spinnaker etter en rolig natt. Har fått to tunfisk på morgenen, og livet om bord er fredelig og godt. Værmeldingen sier 10-15kn. SØ vind og moderat sjø. Men du vet aldri — rescuebagen er pakket med fiskeutstyr, vann, GPS, VHF, ekstra batterier osv.osv.

Sikkerhet er også å stole på seg selv og være beredt. God sommer!!

S/Y EMBLA Tove og Gunnar Myhre

PS!

4 mnd. etter forliset ble det funnet vrakgods og bla. pass fra Tico Tico og stor redningsaksjon ble igangsatt! Førstesideoppslag i avisene før noen husket at denne bergingen hadde de forsøkt tidligere!

Klubbeffekter

Klubbeffekter kan bestilles fra Inger Føyen, tlf privat: 66 84 68 02 eller pr e-mail: inger.foyen@kreft.no

Nydelige ullgensere: 450,- Alle vimpler: 200,-
Bestill helst før St. Hans.

Inger overrekker Torunn foreningens nye ullgenser.

Vårfest

26. mai ble den årlige vårfesten avholdt på Dronningen. Neste 40 av medlemmene koste seg med Toruns fisk- og skalldyrbuffet. Etter dessert og avec koste medlemmene seg ombord i «AlBeba» og «Raja».

NB: du finner oss nå på:
www.havseilerklubben.no

Bøyerapport pr 09.06.2005:

Paul Støp hadde en tur fra Arendal til Oslo i slutten av april, og var innom samtlige bøyer på ruten. Status var som følger:

Akerø: mangler, jobber med å få tak i en som kan legge ut, evt. finne den gamle.

Årø: På plass, men mangler merking. Noe sliten, bør byttes. Regner med at Otto fikser denne.

Evjesund: Ikke sjekket. Blir sjekket av de som skal legge ny på Hankø.

Hankø 2 stk.: 1 mangler, ny er bestilt.

Lyngør: Ny bøye legges ut i samarbeide med Brodersen.

Middagsbukta: Ok.

Mærdø: Bør byttes, mangler merking, bør også flyttes noe ut på dyper vann.

Sandspollen 2 stk: Begge ok.

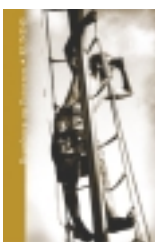
Skutebukta: Mangler. Ny er bestilt. (det ligger 2 bøyer der, det kan se ut som den ene er vår.)

Svenner: Ok.

Sætrepollen: Ok.

Tallakshavn: Mangler. Ny er bestilt. Her er det ikke veldig dypt.

Jeg har kontaktet diverse firmaer langs kysten, og fått et i Stavern som kan ta store deler av Sørlandet. Disse guttene dykker og vedlikeholder bøyer for hyttefolk. Videre har jeg fått kontakt med et i Moss som kan ta den siden, men Akerø blir noe langt. Jobber med å få tak i noen på

Benytt sjansen til å lese 80-års-jubilanten Carl Emil Petersens (og Erling Brunborgs) bok fra de glade 50-åra: RUNDØ!

Carl Emil og Erling kastet loss sent i oktober 1957. De fikk omgående nordsjø-dåp i liten storm, noen dager senere braket det løs i full storm og uværet fulgte dem stort sett de fire ukene det tok å nå

Falmouth. Etter 6 måneder i Karibien settes kursen mot Panama. På Galapagos oppleves det unike fugle- og dyrelivet. Iguaner, villgeiter og -griser fanges med bare hendene og sammen med hummer, fisk og kokosnøtter kunne vel ikke kosten vært bedre. Boken er full av beskrivelser som inspirerer enhver seiler til den store drømmen: Å sette seil og dra av gårde...

Boken (og 14 andre maritime klassikere) kan bestilles direkte på nettet: www.flyt.no eller pr tlf. til Neptuns nye redaktør Anne Nygren: 21 91 61 13, helst før St. Hans.

Hvaler. Får et i Drøbak til å ta alt derfra og inn. Mulig at vi må ha en i Arendalsområdet også.

Jeg følger opp, men det tar nok et par uker før alt er på plass. Skal guttene dra ens ærend for oss, og ikke i forbindelse med andre oppdrag blir det veldig dyrt for oss. Prøver samtidig å få på plass en vedlikeholdsavtale med de samme.

Vedr. Sjøsentrene:

Vi har en avtale om at vi kan disponere en plass i 24 timer på de av sjøsentrene som har gjesteplasser. (gjelder ikke Aker Brygge) sjekk ut www.sjosenteret.no for nærmere Info.

Arild Edler Christensen foretok forøvrig en liten spørreundersøkelse på vårparten om medlemmenes bruk av bøyer og Sjøsentrene, og fikk svært positive svar fra mange.

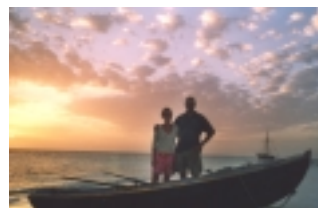
Kalender 2. halvår 2005:

26. august — Hollenderseilassen

15. sept — Høstfest med Erter/kjøtt og flesk
Kanskje kommer BERSERK

Nye medlemmer:

Erik Kristiansen
Anne Nygren
Svein Are Løtveit
Marius von Hanno
Shannon Brubeck Valla
Anders Marti Andersen
Lars Bjønness
Rudolf Doornbos
Arne Johan Dyrstad
Tor Ingebrigtsen
David Øverby
Arne Sørлие
Christian Stenberg
Sverre Frich jr.

Neptuns ønsker alle medlemmer
en riktig God Sommer!